

1830-09-27

Afsender

J. C. Jacobsen

Modtager

L. F. Andersen

Type:

Brev

Sprog:

Dansk

Generel kommentar:

Brev til Ludvig Andersen i Berlin (J.

C. Jacobsens fætter)

Afsendersted:

København

Emneord:

Hæren, teater

Dokumentindhold

J. C. Jacobsen undskylder, at han ikke har skrevet tidligere, dels fordi han ikke oplevet noget, dels har han haft travl med sin eksercits i hæren. Han fortæller endvidere, at han både har været i teatret og ude at danse.

Transskription

An den Herrn L. F. Andersen bei den Herrn Biedel, Königsstrasse N^o.
10
Berlin.

Kjøbenhavn d. 27. September 1830.

Liebster Freund!

Du maa undskylde kjære Ludvig ! at jeg ikke før har besvaret dine 2 Breve, thi deels er her slet intet mærkeligt forefaldet, som jeg troede kunde interessere dig, deels har jeg den største Del af Sommeren været beskjæftiget med min Excercits, saa at det sjældent indtraf, at jeg havde Lyst og Leilighed til at skrive et Brev, der, som du veed, altid har været mig et kjedsommeligt Arbejde. Vi har i Aar havt en meget kold og regnfuld Sommer, saa at man ikke har kunnet vove sig en Tur ud uden Paraplûe. Jeg har dog været i Skoven 3 à 4 Gange, dels med Riisberg dels med den Musiklæreres Søn, Møller; heldigvis havde vi hvergang smukt Veir (en sjælden Lykke). Saa heldig har jeg ikke været under Excercitsen, thi fra den første Dag jeg var i Uniform, havde vi næsten stedse Regnveir. Jeg er 4 Gange bleven gennemvaad til Skindet, dog dertil maa man vænne sig, naar man er Soldat. Jeg fik dog nogenlunde Opreisning derfor, thi

da vi kom på Fælleden, havde vi nogle faa Gange et herligt Veir, som vi Underofficerer strax benyttede til at dandse en holsteensk Vals med de tilstedeværende Damer. Første Gang vare der kun faae, som vilde dandse, men siden strømmede de ud til os saa tykt som Sand og vare meget villige dertil. Jeg havde denne Gang en nydelig lille Pige til Dandserinde, som jeg siden har seet spadserere på Frederiksberg. Med sin Moder. Men tænk dig nu hvilken Dag efter Glæden. Den Dag vi skulde mønstre for Kongen og jeg ventede at see hele Fælleden

vrímle af Skjónheder, blandt hvilke man kunde udvælge sig en Dandserinde, just denne saa længelfuldt ventede Mønstrings Dag blev det en saa øsende Regn, at vi bleve gennemvaaede og Kongen med. At der hverken var Damer ellers Dands kan du selv tænke dig. Her kunde vi ikke sige: Naar Enden er god er Alting godt - Nu nok om det. -Jeg ser af Aviserne at der har været lidt Opløb i Berlin af Skræder og andre Svende, jeg haaber at du ikke har været deeltager deri. Her var 2 Aftener

lidt Spektakel af nogle Gadedrenge, som slog Vinduerne ind hos 5 à 6 Jøder. Men da alle der blev grebne fik Riis i den bare Rxx ophørte det af sig selv. Jeg har allerede været 3 Gange paa Komédie hvor iblandt jeg har seet Hagbarth og Signe, et godt Stykke. Jeg seer af dit Brev at du agter at rejse til Paris til Foraaret, jeg ønskede heller at du vilde rejse hjem, da jeg savner dit Selskab meget; jeg veed ikke hvorledes jeg skal faa Ende paa den lange Vinter, da jeg nu slet ingen fortrolig jævnaldrende Ven har, og jeg mangler dit muntre Lune, dog ! det er en Trøst, at man kan tale med hinanden gennem Pennen indtil man sees igjen. Gjør det flittigt og jeg skal gjengjælde det bedre end hidtil. Jeg maa dog lade dig vide at alle dine Bekjendte i Kjøbenhavn saavidt jeg veed befinde sig vel. Da Pladsen er knap, maa jeg slutte med de kjærligste Hilsener til dig fra din Moder, mine Forældre, Juliane, alle Nissens, fra Riisberg og især fra Din trofaste Ungdoms Ven !
J. C. Jacobsen

E. S. Skriv mig nu snart til igjen men husk min Adresse er
Brolæggerstræde No. 76 -
Lev vel, Jacob.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Kjøbenhavn d. 27. September 1830.

Lindetens Frænde!

Her maas indfjældt Gjæve Ludvig! at jeg ikke for
før besvarede din 2. Brev; thi skønt at jeg selv intet
mægtigt forspøttat, som jeg tvivlede om at kunne
dig, skønt jeg jeg den første del af Dammars
mægtigt besvarede med min Gæst, som at det skal
den indtro, at jeg havde Lyk og Læst ved Dammars
til at blive at leve, som den maas, althet jeg mægt
mig at Gæst, som Læst. — Her i den
Jagt nu mægtigt Læst og raget til Dammars, som at man
ikke for Dammars mægtigt sig nu Læst ind under Dammars.
Tag jeg dog mægtigt i Dammars 3 & 4. Gang, skønt man
Riisberg, skønt man den Mægtigt Dammars Møller;
Jælligvis havde vi Jælligvis Dammars Mægtigt Lyk;
Den Jællig jeg jeg ikke mægtigt under Dammars; thi som
den første Gang jeg var i Dammars, havde vi mægtigt
denne Jælligvis. Tag nu 4. Gang althet Dammars mægtigt
til Dammars; den skønt man man mægtigt sig, man man nu
Dammars. Tag det dog mægtigt Dammars Dammars; thi

da mi kom paa Salladen, fandt mi nogle faas Gaenge at
forlygte Vair, som mi Underofficerer staaet baarjtheds til
at standse en faldtast Hals med de lifftebarns
slaver. Første Gang var der Linn Paa, som vilde standse,
men siden forvarende de intet til at den tykte som David,
og var en meget villig skole. Tag fandt der en Gang
en uigjættelig lille Pige til standfærdig, som jeg siden fandt
paa spædvarn paa Frederiksholm med sin Moder. — Men
hvert sig mi hvilken Gang efter Gledes: den slag mi
skulle mænstre paa Gaenge og jeg fandt at den faldt
Salladen varinde af Pjænsfæder, blandt hvilke man kunde
indse den sig en standfærdig; just der var den dengang
varinde Mærkning og — blev det en faldtast slag,
at mi blev gjennemseende og Gaenge med. At der
fandt var slaver eller stand Linn i faldtast
sig. — For Linn mi ikke sig. — Men Linn var god
at Gledig god. — Mi nok en det! —

Tag paa af Christianus at det var meget lidt Gled i
Berlin af Pjænsfæder og anden Pjænsfæder; jeg fandt at den
ikke var meget standfærdig Linn. — For var 2 Afstaaer

